

Debat: Spis grønt for klimaet

26. marts 2012, Information, Sektion 1, Side 21 (Debat), Dennis Baggers Laursen, Brøndby..., 196 ord, Id: e328eea8

I artiklen om Energiforliget 23. marts beskrives den glæde, der er kommet i forbindelse med det brede forlig.

For nu kommer der gang i CO₂-reduktionen. Eller hvad? Resultatet af energiforliget bliver, at vi i arbejderklassen skal betale flere tusind kroner ekstra om året for f. eks. varme. Og det virker absurd, når løsningen på alverdens klimaproblemer kan løses med én, simpel ting: Bliv **vegetar**. Så vil CO₂-udspillet blive reduceret med en tredjedel.

Men nej, de mest simple og oplagte løsninger går man åbenbart ikke efter. Vegetarismen vil ikke blot reducere klimabelastningen enormt, men også frigøre millioner af hektar landbrug, og frigøre milliarder af ton mad, der vil kunne bruges til at føde de milliarder af mennesker i den 3. verden, der er på sultedødens rand.

For ikke at tale om alle de dyr, der ikke længere vil blive mishandlet og dræbt.

Og nej, det er ikke følelsesbaseret snak. Der eksisterer store mængder af sober, fordomsfri og objektiv forskningsempiri, der beviser, at dyr besidder bevidsthed, følelser, og reagerer på stimuli på præcis samme måde som mennesker.

Hvorfor ikke bekæmpe klimaproblemerne med en oplagt og effektiv løsning som vegetarisme, der i øvrigt besidder en lang række positive sideeffekter?.

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Debat: København, den delte by

3. april 2012, Information, Sektion 1, Side 21 (Debat), Dennis Baggers Laursen, Brøndby..., 197 ord, Id: e32c48cf

Den aktuelle debat om, hvorvidt Danmark i almindelighed og venstrefløjen i særdeleshed er delt mellem 'Østerbro-akademikere' og 'Herlev-arbejdere', tyder på en endelig erkendelse fra ellers velmenende, veluddannedes side.

Nu skal vi videre til næste skridt: problemløsning. Og problemet med denne deling, som har eksisteret i lang tid, virker for mig simpel.

Når alle de veluddannede, de miljøbevidste, **vegetarerne** og så videre isolerer sig i ghettoer, er det klart, at denne kraftige opdeling og stadigt stigende polarisering kan finde sted.

Storkøbenhavn er skarpt opdelt mellem områderne vest for Ring 2, hvor Kansastøj-arbejderen bor, og så øst for Ring 2, hvor den miljøbevidste akademiker har isoleret sig i brokvartererne, Frederiksberg og Indre By.

Man kan vel snart snakke om Ring 2-muren og Checkpoint Valby Bakke.

Så kære akademikere: Kom ud af jeres ghettoer, her er ikke så slemt på Vestegnen. Gode og billige lejligheder, større grønne områder, mindre bilos, færre trafikale farer for jeres børn og ofte under 20 minutter til København H med S-toget.

Og hvis I faktisk spreder jer lidt ud i landet, kan det være, at den stigende polarisering mellem arbejder og akademiker kan stoppes - indtil videre lever Venstre i hvert fald fedt på polariseringen.

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Bogfolk ved redaktionen

16. marts 2012, Information, Sektion 2 (Bøger), Side 2, 316 ord, Id: e3255550

Jonathan Safran Foer

Henter billede...

Den populære forfatter har en ny bog på markedet. 'The New American Haggadah' hedder den. Men hvis man er fan og håber på en pageturner med en finurlig (og måske en anelse irriterende) fortæller, bør man nok forvetningsafstemme en smule. Bogen er nemlig en nyoversættelse af 'haggadahen', som er en tekst, der læses i forbindelse med 'pesach', den jødiske påske.

Under denne højtid må jøder ikke spise syret brød eller andre hvedebaserede måltider.

Salman Rushdie

Den britiske forfatter er en modig mand. Kun to uger efter han måtte trække sig fra en indisk litteraturfestival på grund af dødstrusler, er Salman Rushdie tilbage i Indien. Her skal han tale til en konference.

Salman Rushdie har ytret tvivl om, hvorvidt dødstruslerne mod ham var ægte. De kunne også være fabrikerede for at afholde ham fra at tale til litteraturfestivalen, påpeger han i et interview. Salman Rushdies ombruste bog fra 1988, 'De Sataniske Vers', er stadig forbudt i Indien.

Maise Njor

I næste uge kan man se journalist og forfatter Maise Njor brænde undertøj på en grill.

Undertøjet tilhører hendes eksmand, og afbrændingen finder sted, fordi hun har lovet sig selv at være lykkelig igen inden sommerferien. Med fire andre kvinder medvirker Njor i en ny programserie på DR2, hvor videodagbøger giver os et indblik i 'tidens kvindeliv'.

I 70'erne brændte kvinder bh'er for at blive frigjorte - i dag brænder vi mandens gamle boxershorts for at blive lykkelige.

Hemingway

Netsiden Urban Dictionary giver adgang til alverdens ordleg.

Blandt andet får en række store forfatteren æren af at blive gjort til et verbum. F. eks.

skulle 'at hemingwaye' betyde at man skriver, mens man er fuld. 'At tolstoye' er det samme som at skrive ting længere end nødvendigt. Og førnævnte Foer er også med i klubben: 'to go Foer' betyder, at man bliver **vegetar**, efter at man har læst hans 'Om at spise dyr'. Find selv på flere.

- Foto: Kristine Kiilerich

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Folk ved Espen Fyrie

 27. december 2011, Information, Sektion 1, Side 24, 289 ord, Id: e3072b93

Diane Bozzi

Henter billede...

En ældre kvinde fra New Hampshire har et noget mærkværdigt totem, når hun går til bingo: Hun medbringer en urne med sin afdøde mors aske. Eller rettere det gjorde hun, for 5. december blev den stjålet fra hendes bil. Få dage senere blev den dog anonymt leveret tilbage foran hendes dør.

Om hun så har fået verificeret, at der faktisk er tale om den rette aske, eller der er tale om et falsum, melder historien ikke.

Justin Bieber

Den 13-årige Mekeeda Austin fra Bedford i England chokerede i år sin mor med sin ønskeseddel. Ikke bare ønskede hun sig noget urealistisk som Justin Bieber - altså teenageidol i levende live - men hun kom også med meget specifikke dødstrusler mod

Julemanden, hvis ikke ønsket blev imødekommet. At hun dog trods alt har et stort hjerte, kan ses af hendes plan om at »jage hans rensdyr, slagte dem og servere dem for de hjemløse juledag.«.

Jason?

En lærer i Voorheesville i New York står anklaget for at have bidt en femteklasses elev, fordi hun havde lagt arm med en dreng fra klassen. Navnet på byen, antallet af mulige børnetraumer og det faktum, at det skete den 13. december, burde være nok til at garantere, at Warner Bros. for længst har erhvervet rettighederne til at filmatisere episoden. At det så var en tirsdag, kan man jo vælge at ignorere.

Dåse-Rudolf

Hvor Mekeeda har fået inspirationen fra, er måske ikke så svært at regne ud. Briterne har åbenbart nogle indbyrdes konflikter om rensdyrkød; således meldte gourmetbutikskæden Harvey Nichols kort før jul om alt udsolgt af rensdyr på dåse. Salget var eksploderet efter massive protester fra **vegetarer** over en annonce med ordene ' Rudolf blev en ganske velsmagende paté'.

Spis ikke ' kirsebærret' er rådet herfra.

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Helt uden kød!

Information

3. marts 2012, Information, Sektion 2 (Moderne Tider), Side 18, KATRINE KLINKEN..., 764 ord, Id: e32082bc

Værs'go' og spis Den grønne mad fylder af mere, og mere end bare fravær af kød og fisk.

Det føles rart at spise rigeligt og godt fra planteriget, også selv om jeg gerne vedstår glæden ved at spise godt kød indimellem. Blandt mange unge er det et eksperiment, en del af et image eller et meget bevidst valg og en overbevisning at leve som **vegetar**.

Men at leve som **vegetar** er ikke bare at spise mad uden kød, fjerkræ eller fisk. Maden bliver nødt til at fylde mere, at bestå af mange forskellige grøntsager og indeholde bælgfrugter, forskellige kornsorter og mange slags nødder.

Selv om en nærende og velsmagende vegetarmad oftest tager lidt længere tid at lave, er der smutveje til nem mad i hverdagen. Ha' f. eks. enten dåser med kikærter eller bønner eller små udblødte og kogte portioner på lager i fryseren.

Så kan man hurtigt lynstege eller lave gryderetter, der mætter godt.

Er man ikke vant til at spise større mængder af tørrede bønner, kål og andre meget fiberrige madvarer, kan man opleve at få luft i maven. I løbet af kort tid udvikler man flere bakterier, enzymer m. m., der håndterer fibermængden, så maven vænner sig til at fordøje den grønne mad.

Lun rissalat med grape, feta og valnødder - 2 personer

1,5 dl langkornede ris pr. portion (75 g - ca. 100 g) 2 tsk. havsalt pr. liter kogevand 1 grapefrugt 1 lille rødløg 2 spsk. olivenolie 75 g feta, drænet vægt 75 g valnøddekerner ca. 3 håndfulde bredbladet persille Salt og friskkværnet peber Bring en gryde med letsaltet vand i kog - ca. dobbelt så meget vand som ris.

Skyl risene i en si i rindende vand et par minutter. Lad dem dryppe af. Kom risene i det kogende vand, hold øje og vent, til riskornene begynder at danse rundt. Kog i fem minutter. Lad risene dryppe af i en si. Kom 2-3 cm vand i gryden, bring det i kog og skru ned. Sæt sien med risene på gryden og dæk med alufolie eller et låg. Lad risene dampe i 8-10 min., til de er næsten møre. Rør i dem og tag dem af varmen. Lad dem hvile ca. 10 min. under låg. Steg fint hakket løg i olivenolie. Tilsæt lune ris.

Skræl grapefrugten og skær den i mindre stykker. Hak valnødder og skyllet persille. Bland det hele med smuldret feta og smag til med salt og peber.

Enkel lynstegt kål og omelet med sojasovs - 2 personer

Det er hurtigt at lave wokmad, hvis man har en god kniv og lidt rutine i at snitte grøntsager. Gør det hele klar og steg, lige før der skal spises, så grøntsagerne stadig er friskstegte og helst lidt sprøde. Steg større portioner ad flere omgange.

Ca. 400 g hvidkål 2-3 pastinakker 250 g frisk spinat 3-4 fed hvidløg 1 spsk. olie 100 g kogte kikærter, evt. fra dåse Salt og friskkværnet peber Tynd omelet med sojasovs: 2-3 æg 2-3 tsk. sojasovs 2 spsk. vand 1 tsk. olie Gør grøntsagerne klar. Fjern evt. de yderste grove blade på kålen, skær stokken væk, snit den i fine strimler.

Skrub eller skræl pastinakkerne og skær dem i tynde strimler. Rens spinaten i koldt vand, til den er fri for jord og sand. Kasser evt. grove stilke.

Omelet: Pisk æg sammen med sojasovs og vand. Varm en slip let-pande med olie, hæld æggemassen på og lad den stivne. Skær omeletten i strimler.

Varm en pande, wok eller tykbundet stegegryde så meget op, at du ikke har lyst til at holde hånden over den mere end 5-10 sekunder. Tilsæt olie og derefter hvidløg og kort derefter kål, pastinakker og kikærter. Rør, til grøntsagerne er næsten møre. Tilsæt derefter spinat få minutter og lad den falde sammen.

Bland med strimler af omelet og smag retten til med salt og peber.

Rødbedesuppe med syrnet fløde og peberrod - 2 personer

1 løg 1-2 rødbeder, 200 g 200 g kartofler 2 spsk. olie 5 dl grøntsagsbouillon eller evt. vand 1 laurbærblad ca. 2 spsk. æbleeddike ca. 2 tsk. røget salt eller salt med tørrede svampe Friskkværnet peber 1,5 dl syrnet fløde 9 pct. eller cremefraiche 3-4 spsk. friskrevet peberrod Tilbehør: godt groft brød Pil og hak løget fint. Skræl rødbeder og kartofler og skær i små tern.

Steg løgene klare i olie, tilsæt rødbeder og kartofler og steg et par minutter.

Hæld bouillon eller vand på, tilsæt laurbærblad og kog grøntsagerne i ca.

15 min., til de er møre Spæd evt. med væske, hvis suppen er for fyldig.

Smag til med eddike og røget salt. Rør syrnet fløde eller cremefraiche med peberrod og kom i suppen, når den skal spises. Nyd med brød.

modernetider@information.dk

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

Debat: Fremtiden bør være vegansk

30. november 2012, Information, Sektion 1, Side 19, Mathias Elrød Madsen..., 880 ord, Id: e38a219d

Findes der gode argumenter for menneskets overherredømme over andre dyr? Det mener vi ikke. Til gengæld findes der utrolig mange gode argumenter imod - såsom antidiskrimination mod dyr, et bedre og sundere miljø samt muligheden for at producere mere mad, så vi undgår hungersnød.

Mathias Elrød Madsen er studerende og skriver på vegne af organisationen Go Vegan

Siden 1944 har november af britiske Vegan Society været erklæret World Vegan Month, og her i 2012 har den forløbne måned været markeret af veganere verden over. Veganere afstår af etiske årsager fra at spise animalske fødevarer som f. eks. kød, fjerkræ, fisk, mælk og æg eller på anden måde forbruge animalske produkter som læder og uld.

Go Vegan er en nystartet organisation i Danmark, som kæmper mod speciesisme, dvs.

diskrimination på baggrund af art. Vi anser ikke retten til at leve og retten til frihed for værende forbeholdt mennesker. En skelnen mellem mennesket og andre dyr, når det kommer til disse rettigheder, er ganske enkelt ikke logisk gyldig.

Forskelle i intelligensniveau kan ikke siges at være en legitim differentieringsfaktor, da vi eksempelvis ikke tillader drab på svært mentalt handicappede.

Det kan derimod evnen til at føle smerte og besiddelsen af egeninteresser, f. eks. interessen i at undgå smerte. Ud over at kunne føle smerte er det også videnskabeligt dokumenteret, at det neurologiske potentiale til at have en bevidsthed er det samme hos alle pattedyr, fugle og mange andre dyr som hos mennesker.

Mere præcist fastslår en række anerkendte internationale forskere i The Cambridge Declaration on Consciousness, at intet tyder på, at disse dyr ikke skulle kunne opleve følelser og handle intentionelt. Ingen kan benægte, at der er forskelle på menneskedyret og andre dyr.

Men enhver må nu anerkende, at der er væsentlige og store ligheder, på baggrund af hvilke vi ikke kan retfærdiggøre den undertrykkelse af dyr, som i dag finder sted i vores samfund.

Derfor er vores kamp en kamp for dyrs frigørelse, som kan sidestilles med den historiske kamp for afskaffelsen af slaveriet. Speciesisme er på den baggrund lige så illegitim som racisme, sexism og heterosexisme - diskriminationsformer, som i dag fordømmes af de fleste i vores samfund.

Vegetarisme vs. veganisme For mange starter rejsen mod veganisme med en afstand tagen fra drab på andre dyr, og valget om at blive **vegetar** er den praktiske konsekvens heraf. Når **vegetarer** så bliver veganere, skyldes det erkendelsen af, at produktionen af æg og mælkeprodukter i lige så høj grad som produktionen af kød er baseret på voldelig undertrykkelse, og at drab er et uundgåeligt element i produktionen. Eftersom æglæggende høns og malkekøer kun er effektive leverandører af æg og mælk i en kort periode af deres potentielle levetid, slægtes de, når de bliver mindre produktive.

Herudover er æglæggende høns og malkekøer i dag resultatet af et langt præstationsmaksimerende avlsprojekt, som gør dyrene ekstremt egnede til at producere henholdsvis æg og mælk, men ganske uegnede til kødproduktion, hvorfor haneekyllinger og tyrekalve i henholdsvis ægge- og mælkeindustrien behandles som affald.

Rigtigt, godt og nødvendigt Mens der er gode argumenter mod at spise kød, æg og mejeriprodukter, er der ingen gode argumenter for. Der er i dag solidt videnskabeligt belæg for, at mennesker uproblematisk kan leve sundt af en 100 pct. vegetabilsk kost, endda med adskillige helbredsmæssige fordele. Desuden lider vores miljø og klima stærkt under produktionen af animalske fødevarer, som er og bliver fuldstændig ubæredygtig for både miljø og mennesker.

En overgang til veganisme er en central del af løsningen på verdens hungersnød og nødvendig, hvis der skal være vand og mad til alle her på kloden. Interesseorganisationen Landbrug og Fødevarer tegner skønmalier af en ikke så sort fremtid.

Men spekulationer omkring mulighederne for at fremstille elektricitet af griselort eller få køerne til at bøvse lidt mindre er ikke løsningsorienterede. Det er fortænkt damage control inden for rammerne af vores speciesistiske kultur og den profit- og vækstorientering, som er latent i enhver industri. Disse rammer er uetiske og uholdbare.

Heldigvis erkender flere og flere, at ideen om menneskets legitime overherredømme er forfejlet. Og samtidig er der flere, der indser, at vores naturgrundlag aldrig vil kunne bære,

at vi fortsætter vores forbrug af animalske produkter. Kan nogen med fornuftige argumenter retfærdiggøre undertrykkelsen af dyr, som ikke tilhører vores egen art? Det mener vi ikke. Vi mener derimod, at tiden er mere end inde til, at vi mennesker tildeler andre dyr rettigheder og ændrer radikalt på vores relationer til dem.

Vores holdning er temmelig klar: Lad os lukke den del af landbruget, som producerer dyr, og sætte en stopper for al fangst af havdyr. Lad os forbyde brugen af dyr i laboratorier og i underholdningsindustrien.

Her vil mange måske indvende, at der jo er store økonomiske konsekvenser og praktiske problemstillinger forbundet med tildelingen af rettigheder til andre dyr. Det er der måske.

Men afskaffelsen af slaveriet i USA var også en rigtig dårlig idé rent økonomisk, eksempelvis på grund af konsekvenserne for bomuldsindustrien. I dag er vi heldigvis mange, der synes, at hvide menneskers anerkendelse af sorte mennesker som absolut ligeværdige var en rigtig god idé.

Vi er taknemmelige for, at man satte basale etiske hensyn over økonomiske.

Det samme kan og bør vi vælge at gøre i dag, når det kommer til spørgsmålet om at tildele andre dyr end mennesker grundlæggende rettigheder. Så kære medborgere, kære landbrugsproducenter, kære forskere, kære politikere: Vil I være med til at gøre det rigtige, og vil I være med til at gøre det i dag?

debat@information.dk .

Lad os lukke den del af landbruget, som producerer dyr, og sætte en stopper for al fangst af havdyr. Lad os forbyde brugen af dyr i laboratorier og i underholdningsindustrien.

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Anm: Begavet underholdning

27. januar 2012, Information, Sektion 2 (Bøger), Side 12, Kamilla Löfström..., 660 ord, Id: e312ca7b

Der er smæk for skillingen i Stine Pilgaards debut om de nære relationer, der minder lidt om stand-up, hvilket, må jeg hellere tilføje, er positivt ment.

Henter billede...

Vaskeægte gnavpotter er gerne god underholdning.

Jeg taler om fiktionens gnavpotter og tænker først og fremmest på sure, gamle mænd. I Stine Pilgaards roman Min mor siger er den gnavne en ung kvinde, som netop er blevet vraget af en anden ung kvinde: »Inden jeg knalder døren i efter mig, skriger jeg, at hun er ved at begå sit livs fejltagelse. Muligvis, siger hun, men der er ikke andet at gøre. Der er altid noget andet at gøre, siger jeg. Jeg har ikke lyst til at gøre noget, siger hun, jeg er ikke glad. Man kan ikke være glad hele tiden, elendigheden er et livsvilkår, råber jeg, har du aldrig læst Camus. Hun taler om at vi er to forskellige steder i vores liv. Jeg siger at vi er præcis samme sted, at jeg står lige foran hende i vores stue, at hun skal lade være med at bruge rummetaforer.

Husk at trække vejret, siger hun og rækker mig min astmaspray.

« Nogle læsere genkender måske citatet fra Forfatterskolens Afgangsantologi 2010, hvori Stine Pilgaards romanuddrag indgik og fik mig til at gå og glæde mig til hele romanen, og her er den så endelig.

Den består af korte kapitler, hvori den forladte, ulykkelige, utilpassede og uforsonlige hovedperson gengiver de samtaler eller skænderier, hun har med sin mor, sin eks, sin far, sin læge og sin spindoktor (sådan betegner hun sin veninde Mulle).

Titlens Min mor siger varieres altså med »min far siger«, »min læge siger« og så fremdeles. Således har Stine Pilgaards roman rent fortælleteknisk og stofmæssigt en del til fælles med den amerikanske digterperformer Hal Sirowitz og hans Mother Said, My Therapist Said og Father Said. Sirowitz' moderportræt forestiller den altdominerende (og derfor skræmmende) jødiske mor. I YouTube-videoer kan man se ham fremføre eksempelvis ' Chopped off arm' og ' Crumbs' med pokerface. På samme måde kalder Stine Pilgaards tekster også på at blive fremført live, samtidig har det mundtlige sprog også en særlig komik over sig som skrevet tekst. Pilgaards hovedperson støtter sig hele tiden til sproget, til litteraturen, se bare ovenstående ' rummetaforer' og ' Camus'.

Når »min mor siger, at had er et stærkt ord« glider had via den sprogbevidste jegfortæller over i først mad og så glad.

Min mor siger er en skøn blanding af noget både meget litterært med dens referencer til især barokken samt dens salmer og noget meget kommunikerende, den vil sin læser

noget, og den vil det gennem begavet underholdning.

Det sidste ord

Pilgaards moderfigur har fået mig til endnu engang at tænke, at en mors vigtigste opgave er at tie stille: »Min mor siger, at jeg lyder som min far. Hvorfor skal du altid være så underlig, skat, spørger min mor. Jeg er da i det mindste ikke **vegetar**, siger jeg. Nej, du spiser så usundt, siger min mor, du har et bekymrende forhold til mad.

Jeg siger at mad er et stærkt ord. Min mor sukker og siger, at man jo elsker sine børn uanset hvordan de er. Jeg siger, at den slags udsagn er forbeholdt mødre til kriminelle og narkomaner. Hun siger, at rygning også er en form for narkomani.« Moren får gerne det sidste ord, mens der i kapitlerne med jegets præstefar lyder helt andre Pink Floyd-toner og brummen. Tempo og stemmeføring varieres altså gennem romanen, for man ville nok heller ikke kunne holde ud at køre på de høje mornagler hele vejen. De dialogiske kapitler afbrydes af tolv monologer, »Monologer fra en søhest I-XII«. Det lyder helt rigtigt, kan jeg godt se, som det står her. Dialog og monolog, jeget skiftevis råbende/ talende og alene, det vil sige ensom, som hun jo er, forladt og ulykkelig. Men søhestemonologerne har jeg læst rent pligtskyldigt, her går der for meget selvoptaget teenager-alene-på-værelset i den - »knuste hjerter«, Kodak moments og den slags.

Det er kort sagt ikke for søhestens alvorstone, men for alt hurlumhejet Min mor siger skal læses.

ogdebat@information.dk

Fakta: Min mor siger

? Stine Pilgaard? Samleren? 168 sider? 199,95 kroner.

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

28. april 2012, Information, Sektion 2 (Moderne Tider), Side 19, BØRGE IGOR BRANDT..., 1119 ord, Id: e33628e5

Med en gammel, sur nar på slæb. Man kan sagtens finde noget at brokke sig over på Madsvinet. Man skal bare være sur og huske at glemme, hvor man er. Sådan er vi ikke.

Henter billede...

Kan I huske ham det mugne løg, fra Lars von Triers Idioterne? Ham, der gik rundt i sin tweedjakke med Information stikkende op af lommen, og som bare var så pisse utilfreds med det hele. Typen, der truer med at sige sit abonnement op en gang om måneden.

Den gamle eddikesure nar.

Madsvinet åbnede i januar. Restauranten er indrettet i en gammel slagterbutik, og den ligner noget i Berlin, der forsøger at ligne noget i New York. Der kører Jill Scott på stereo, da vi kommer ind, og der går en fyr rundt og tænder stearinlys. Ejeren kommer ned af en trappe og spørger os lidt forbavset, om vi har bestilt bord? Det har vi, og vi får anvist ét op langs væggen. En brokkerøv ville nok mene, at bænken var for smal, og at man sad dårligt på den. Mere ungdommelige typer ville nok ikke tænke så meget på siddekomfort, men i stedet snakke om, om de nu skulle starte med cocktails Nå, men vi fik serveret en skålfuld hjemmeristede peanuts, der havde haft selskab af chili, ingefær og fennikel i ovnen. Vi syntes de smagte sindssvagt godt og besluttede os for at starte med de der cocktails. Jeg fik rom med ingefær og æble. Tone fik passionsfrugt og rom. De smagte af sjov og ballade. Jeg ved ikke om gamle sure røvhuller overhovedet har livsgnist nok til at bestille cocktails før maden? Vi orienterede os på kortet og på Madsvinet kører de med lidt forretter, hovedretter, oste og desserter. Første ret 150 kr., de efterfølgende 90 kr. Det er da til at overskue.

Inden vi fik bestilt, fik jeg en lille tallerken med fennikelpølse og en rabarberkompot. Tone er fiske-'**vegetar**', så hende var der altså ikke lige nogen velkomstsnack til - skidt pyt, hun var stadig i gang med sin cocktail, og alt var fint.

Rabarberkompotten havde en mild smag af ingefær og citrongræs. Ham med tweedjakken ville med statsgaranti have været utilfreds med, at den var køleskabskold.

Vi tømte glassene, og kastede lidt hånlige bemærkninger om kunsten på væggene til hinanden (der er vi sgu nok lidt fine på den). I mellemtiden havde vi fået bestilt, musikken var skiftet til Billie Holiday, og det var gået op for mig, at min mund var lammet af ingefær.

Ædende koldt

Min forret var en anretning af marineret kammusling med fintsnittede æbler, blodappelsin, pyntet med brøndkarse og ristede tynde skiver rugbrød til. Til den havde

vores tjener foreslået en Wittmann Silvaner Trocken Rheinhessen (2010). Dejlig prikkende hyld, og så kunne den lige det dér, som Tones Taburni Domus Campania Falanghina (2009) ikke rigtig kunne, nemlig det, der nogen gange sker, når man smager en vin; at verden pludselig går lidt i stå, og man har en vin i munden, og så er der ikke rigtig mere end det - man har en vin i munden. Men altså, det, der var lidt ærgerligt, og som jeg er sikker på, at den gamle nar også ville være enig i, var, at min forret var kold som en brøndgravers gymnasiedatters iskolde fiskeblik.

Tone fik stenbiderrogn med en ordentlig humpel ristet brød til, sesamhalløj (sød honningagtig), en meget (alt for) kraftig cremefraiche, rødløg og en lille håndfuld salat. En mere fint afstemt balance ville have givet stenbiderrognen mere rum, nu blev den bedøvet af creme fraichens fedme og det voldsomme brød.

Selv med cocktails og de første retter indenbords var der ædende koldt i lokalet, og Tone måtte op og låne en plaid. Men der var så småt gæster ved alle bordene og vores tjener og ejer og kok begyndte at have travlt.

Hvis man var den utålmodige type, ville man nok mene, at man sad og skulle vente lidt for længe på at kunne bede om et glas vin til.

Det blev tid til hovedretten. Jeg fik lammeragout.

Flot præsenteret på tallerkenen - men selv om de tynde skiver hvide rødder på toppen slyngede sig flot, tilføjede de ikke noget til retten, og de kunne med fordel skubbes væk, så den velsmagende ragout kom til sin ret. On the side lå der en lille chutney, der var en lækker syrlig kontrast til den søde lakridssmag og de øvrige, bagte rodfrugter. Til den omgang fik jeg en Cotê du Rhone Esprit Libre, Le Clos des Grillons (2010). Bio-vin på gamle stokke, tør og distingveret.

Tone havde bestilt dorade, men den var skiftet ud med multe, der desværre var fuld af ben, selv om den så flot (men meget lille) ud. Den var omgivet af blomkålscreme, der havde fået et drys vesterhavsost (tip: server det uden ost!), og lækre, grofthakkede, ristede cashewnødder til.

Hipstere spiser sent, og det gør de også på Madsvinet. Nu begyndte der efterhånden at være helt fuldt på restauranten. Vi spottede den unge filminstruktør (der lige havde vundet pris på Sundance) sammen med den gamle klubpromotor ved et bord, hende tjeneren fra Fiskebaren ved et andet og flere casually opdullede venindepar, der var ude og sladre (det er i øvrigt sjældent, at man ser to mandlige venner på restaurant alene sammen? Hmm..).

Aftenen kan fint lette

Vi var til gengæld ved at være ved vejs ende, og Tone fik fire oste - fast ged, rødkit på mjød, rødkit og whiskeyrøget gouda. Med brombær man også kunne have stødt på til forret, hvis man havde bestilt grillet kalv, rabarberkompotten fra velkomstsnoeken og æblechutneyen, fra lammeragouten. Fint nok! Selv om en sur gammel nar nok ville have været utilfreds, men det er den slags jo ligesom altid. Til den bestilte hun en Coteaux du Layon, Chateau de Passavant (2010). Fremragende, let dessertvin.

Jeg fik en chokoladecake (på den tørre side) med pære i portvin og en råcreme til, og fortsatte bare med mere af rødvinen fra hovedretten.

Ham idioten i tweedjakken ville nok sige, at det dilettantiske køkken ikke var pengene værd (fordi han havde glemt, hvor billigt det var). Men altså, hvem gider at være et utålmodigt, eddikesurt røvhul af en gammel, gråsprængt, mimrende mimose og dertil naragtig? Madsvinet laver god mad, lidt ligesom de venner man har, som man vil kalde geniale i et køkken. Men glade amatører er altså ikke Michelin-kokke, når det kommer til stykket, så indstil smagsløgene til det rette niveau, så skal den aften nok lette. Spis sent, og få en fest ud af det.

Jeg sluttede af med en rom fra Venezuela og vi slap med godt 1.000 kr.

modernetider@information.dk

Madsvinet laver god mad, lidt ligesom de venner man har, som man vil kalde geniale i et køkken. Men glade amatører er altså ikke Michelin-kokke, når det kommer til stykket, så indstil smagsløgene til det rette niveau.

Fakta: Madsvinet

Enghavevej 58, København V On.-lø: 18-24.

Bordbestilling: 31 32 39 35 www.madsvinet.dk.

- Madsvinet. Restauranten er indrettet i en gammel slagterbutik og ligner noget i Berlin, der forsøger at ligne noget i New York. Foto: Michael Bothager

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Spis hele dyret, din bastard. Godt værtskab og respekt for det hele dyr synes at være madfilosofien hos Bastard i Malmø

17. marts 2012, Information, Sektion 2 (Moderne Tider), Side 19, MARIE SAINABOU JENG..., 1062 ord, Id: e325c6dc

Beværtet Bastard.

Bastard betyder blanding, og det får mig til at tænke på, at det egentlig er en meget god beskrivelse af en kostorientering i fremgang. I USA, hvor alle individer efterhånden har særlige madkrav og tilhørende benævnelser, kalder man det for flexitarian. En flexitarian (ikke at forveksle med fishitarian, der rummer de kødfornægtende **vegetarer**, der gerne spiser fisk), er sådan én, der veksler mellem at spise kød og vegetarisk, ud fra et såvel sundhedsmæssigt som et klimamæssigt perspektiv.

[Henter billede...](#)

Kogebogsforfatter, blogger og tidligere klummeskribent på The New York Times Mark Bittman repræsenterer en flexitarian kost og anbefaler sine tusindvis af læsere at undgå kød og andre animalske produkter før kl. 18. Andre arbejder ud fra en 80/20-model, dvs. at tallerknen består af 80 pct. grøntsager og kartofler, ris, pasta eller hvilken form for stivelsestilbehør, man nu foretrækker, og 20 pct. kød.

Og så er der dem, der bare spiser mindre kød, men til gengæld vælger at købe kød af høj kvalitet. Bastard er sådan nogle, for Bastard er også navnet på én af Malmø's bedste restauranter, at dømme efter det svenske svar på Guide Michelin, 'The White Guide'. Hos Bastard forstår de at bruge hele dyret og sammensætte overraskende retter med flere slags dyr.

Ikke kun med dyre velkendte udskæringer, men også med de skæve, umoderne stykker, som vi i hjemmekøkkenet aldrig bruger.

'Andreas gillar bio'

Bare 45 minutter væk fra min hoveddør på Østerbro finder vi restauranten i en stille sidegade til Lilla Torg. Et livligt lokale domineret af en stor bar kombineret med det åbne

køkken møder os med en fredagsaften-buzz af glade og opstemte gæster. Jeg får omgående lyst til at gå direkte i baren og hænge ud med nye svenskere.

Bastard ledes af Andreas Dahlgren, hvis opsmøgede kokkeærme giver tatoveringer frit spil. Tjenerne er alle mænd i hvide skjorter og forstykker og sort slips.

Stramt men passende til deres ellers nedepå-jorden-tilgang til os og til serveringerne; stolthed i øjenhøjde.

I det der en gang var Systembolag prydes én væg af store plakater med detaljerede tegninger med biologilærdom om græshoppens eller vistnok krebsens bestanddele.

En anden væg er en fra-gulv-tilloft-vinhylde. De hvide klinker i køkkenet, de forskellige træborde og stole giver en meget gennemtænkt lidt tilfældig rustik indretning. Jeg føler mig hjemme.

Vi får menukortet i hånden og bestiller hurtigt dry martinis. Lidt for våde, mener min flotte medspiser Sølvræven, der bag sig har en cocktailuddannelse fra en svunden tid, men i orden til min smag.

Helt tæt på og nærmest som bordets tredje gæst sætter tjeneren sig til rette for at forklare os vinkortet. Det føles rart, hans nærhed og evne til at få nye gæster til at føle sig som skattede stamgæster. Det er en studietur værdig for mange københavnertjenere.

Så er det sagt. Alle vine fås også på glas, prisen regner man selv ud ved at dividere den hele flaskes pris med 4,5. En overvejende del af vinkortet er biovine eller 'naturlige', om man vil, for som tjeneren siger »Andreas gillar bio«. Vi får først serveret planken, et smalt spækkebræt med rillette af and, fennikelsalami, lardo, serranoskinke, chorizo og en bastard af en paté på gris og kyllingelever.

Kokken har solidt placeret en kniv med spidsen i brættet, nok mest for synets skyld. Charcuteriet er fintskåret i den rigtige tykkelse, og fremhæves skal den sjældent lækre chorizo, for hvor findes der bare mange tarvelige chorizoer. Denne leveres af en lokal importør, forklarer tjeneren.

Peberen på den fede lardo eller speck er friskkværnet. Det her er godt udvalgte købevarer. Husets hjemmelavede paté og rillette er dog klart vindere på planken, hvis jeg skulle udvælge favoritter. Vi drikker et glas portugisisk vin på bagadruen fra Luis Pato, 2003, og tager resten af aften på rundtur i vinkortet ved at vælge vin på glas til retterne.

Glad gris og seriøst god tatar

»Krispig Fläsklägg med blodcreme, fänkål og äpple«. På svensk lyder husmandskost mere sexet, især udtalt på skånsk. Jeg får svineskank og -fod braiseret, derefter presset og

paneret og stegt i panko. Hammerende lækkert tilberedt med sprøde salater, fintskåret fennikel og ristede hasselnødder.

Blodcremen serveret til minder mig om min barndomsbegejstring for Emil fra Lønneberg, hvor det lille landsbysamfund mødtes og spiste sammen! De fik i min optik noget så eksotisk som blodpølse.

Jeg er meget lidt erfaren i retter med blod som smagsgiver eller som ingrediens.

Smagen her minder mest om leversmag, og i denne sammenhæng passer det godt.

Husets hjemmehakkede oksetatar serveres med røgede sardeller, peberrod, søde syltede rødbeder, estragon, brøndkarse og feltsalat på et stykke grillet brød.

Helt uhørt er Sølvræven meget stille ved min side, godt i gang med at sætte sit livs bedste tatar til livs. Jeg drikker et glas muscadet, Expression d'Orthogneiss fra Domaine de l'ecu, 2009, og Sølvræven vælger et glas chablis fra Pattes Loup, 2009.

Ind på bordet kommer min tallerken med gris. Her er kødet virkelig i fokus, og vi kigger vist nærmere på en 20/ 80-model.

Et gedigent stykke griseryg, serveret med en blanding af perfekt kogte puylinser, rødbedetern, kål og snegle. Flot servering om end en lidt for stor portion, der senere får mig til at levne. Stik imod alle principper.

»Grisen er glad, meget glad,« siger tjeneren, da jeg nysgerrigt spørger ind til kødets oprindelse.

Den er lokal, for den har levet lidt uden for Helsingfors. Jeg er også glad med et glas Côt à Côt fra Noëlla Morantin, Loire, 2010, i hånden og for at smage Sølvrævens confiterede og derefter ovnstegte and.

Den ligger på en fin kartoffelpure med svesker, store perleløg, flæskestykker og i en lækker glace. Hertil drikker han Faugères Les Premières fra Jean-Michel Alquier, Languedoc-Rousillon, 2007.

Desserten er der egentlig ikke plads til, men vi deler, bare for at få lov til at smage en dansk ølis. Isen er lavet på stoutøl og smager meget diskret af øl kombineret med den varme chokoladesouffle-kage.

Til det drikker jeg en lidt for sød dessertvin fra Gamberella.

Kaffen og husets armagnac tager vi i baren, der efterhånden er ved at være halvtom. Vi betaler regningen på 2.222 svenske kroner og er ovenud begejstret for fem vidunderlige timer hinsidan. Godt værtskab og respekt for det hele dyr synes at være filosofien hos

Bastard. Et sympatisk træk og bestemt en tur over sundet værd både for bastarder, flexitarians, kødelskere og bare elskende.

modernetider@information.dk

Fakta: Bastard

Mäster Johansgatan 11, Malmö, Sverige.

www.bastardrestaurant.se.

- Respekt. Hos Bastard forstår de at bruge hele dyret, også de skæve, umoderne stykker, som vi i hjemmekøkkenet aldrig bruger. Foto: PER-ANDERS JÖRGENSEN/ Bastard

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

Unge lærer om livet fra vampyrer

📅 9. juni 2012, Information, Sektion 1, Side 14, Pauline Bendsen..., 1075 ord, Id: e345ff2b

Lidt 'Twilight'-kyskhed, en dosis buddhisme samt en smule kristen selvopofrelse á la 'The Hunger Games'. Danske teenagere sammensætter deres verdensopfattelse af brudstykker fra amerikanske fantasy-tv-serier og traditionelle religioner.

Henter billede...

»Altså, jeg har to teorier. De er helt modsatte af hinanden.

Den ene er, at når vi dør, så er vi døde, og så ligger vi i jorden, og så er det dét. Så er vores liv slut. Og den anden er, at vi har flere liv. Fra vi kommer første gang... Jeg tror, vi er her

mange gange; dét er den anden ting, jeg har.« Sådan lyder svaret fra en teenager på spørgsmålet om, hvad han tror, der sker, når vi dør.

Hans svar er symptomatisk for danske unges måde at forholde sig til livets store spørgsmål på. De omfavner tvetydigheden. Og de har svært ved at relatere til de traditionelle religioners samlepakkesvar. Det er en af de pointer, Line Nybro Petersen er kommet frem til i sin ph. d., *Wicked Angels, Adorable Vampires! Religion, amerikanske serier og danske teenagere*, som hun netop har forsvaret på Københavns Universitet: »Min undersøgelse viser, at en filmserie som *Twilight* skaber et rum for de unge, hvor de kan beskæftige sig med livets store spørgsmål, moral og det overnaturlige på en lystbetonet og uforpligtende måde. Fiktionsserierne udfordrer deres måde at se dem selv og deres omgivelser på,« fortæller Line Nybro Petersen.

Tv'et farver religionsforståelsen At man med et lidt bedaget udtryk kan kalde fjernsynet for 'husalteret', siger noget om, at tv'et har overtaget religionens rolle som samlingspunkt og rettesnor. Og ikke nok med at folk bruger mere tid på sofaen foran fjernsynet end på kirkebænken: Medierne former og forandrer også den måde, vi forstår religionen og religiøse symboler på. Sådan lyder en af de teorier, Line Nybro Petersen har bygget sin afhandling på.

»Medierne i vores samfund opnår en stadig større autoritet og overtager noget af det, som tidligere har været de religiøse institutioners autoritet - især i lande som Danmark, hvor folkekirken ikke har en særlig fremtrædende plads,« forklarer Line Nybro Petersen og fortsætter: »Og når medierne behandler religiøse temaer, så sker det på mediernes præmisser.« Derfor gennemgår de religiøse symboler og budskaber en forandring - de bliver farvet af mediernes måde at fortælle historier på.

Også en gammelkendt overnaturlig figur som vampyren er blevet offer for denne form for medialisering: Tv-serierne giver den klassiske vampyr et twist, så han nu er **vegetar** eller en rar fyr, fortæller Line Nybro Petersen.

- Men kan man på den måde sætte lighedstegn mellem overnaturlige væsner og religiøse figurer? »Ja, det kan man godt,« siger Line Nybro Petersen, der har kigget på kognitiv teori om religion for at se på, hvordan religiøse repræsentationer er konstrueret.

»Overnaturlige repræsentationer, f. eks. vampyrer eller guder, er altid konstrueret på samme måde.

Som udgangspunkt ligner de et menneske, og så tillægges de nogle mod-intuitive egenskabe, f. eks. at de kan leve for evigt. Grundstrukturen for superhelte og guder er den samme - hvad end de optræder i religioner eller tv-serier.«.

Godt at have noget at tro på

For tiden er der et væld af amerikanske tv-serier, der har vampyrer, varulve og tankelæsere på rollelisten - og som appellerer særlig stærkt til teenagerne.

Serierne beskæftiger sig med emner, de unge går op i - f. eks. den store teenagekærlighed - og bringer de eksistentielle spørgsmål ind i en moderne ramme, som de kan genkende, forklarer Line Nybro Petersen.

»Twilight og en række andre af de moderne amerikanske film og tv-serier har ikke et entydigt svar på, hvordan verden skal forstås. De åbner op for, at man kan bringe sine egne forestillinger om, hvordan det her hænger sammen med ind i historien.

Den tvetydighed synes mange danske unge er fascinerende,« siger Line Nybro Petersen.

- Seriernes tvetydighed står vel i modsætning til religionerne? »Det er nemlig lige dét, og derfor kan man ikke tale om, at serierne i direkte grad erstatter traditionel religion.

Dét, at man bliver fascineret af de religiøse tematikker i fiktionssammenhæng, betyder ikke, at man går hen og bliver et mere religiøst menneske. Det er lige præcis det udogmatisk og det lystbetonede, som fastholder de unges fascination.« En ung pige, som Line Nybro Petersen interviewede, fortæller, at hun selvfølgelig ser tv-serierne for underholdningens skyld, men at de også giver stof til eftertanke: »Jeg synes godt, at man kan begynde at tænke over nogle ting, når man har set en eller anden fiktionsserie.

Netop hvis man har set noget overnaturligt, og det er rimelig realistisk lavet, så synes jeg ofte, man kan begynde at tænke over, om det egentlig kan være virkeligt.« Mange af de unge, Line Nybro Petersen var i kontakt med, afviste at tilhøre en bestemt religion. I et spørgeskema spurgte hun dem om, hvilken religion de tilhørte. De fleste ville ikke stille sig tilfredse med at sætte deres kryds ved én religion.

I stedet satte de kryds i flere felter: »De gjorde meget ud af at markere deres afstand til traditionel religion.« Men de unge gav samtidig udtryk for, at de gerne ville have noget at tro på.

Danske unge vs. amerikanske Der er en interessant forskel på danske og amerikanske unges syn på religion, påpeger Line Nybro Petersen: »Der er lavet et studie, der viser, at de amerikanske teenagere, der tager afstand fra kirken, tager afstand, fordi de opfatter kirken som en autoritet, som de ikke vil overgive sig til,« siger hun. »De danske teenagere derimod tager afstand fra kirken, fordi de ikke opfatter den som en autoritet.« Og de unges tilhørsforhold til traditionel religion har faktisk betydning for, hvordan de tolker tv-serierne, fortæller Line Nybro Petersen.

»Jeg talte med en ung pige, som var meget troende, hvilket betød, at hun tog sin tro med ind i sine tolkninger af de serier, hun fulgte. Hun var f. eks.

stor fan af Ghost Whisperer, og den stemte efter hendes mening fuldstændig overens med, hvordan hun forstod sin religion.« I modsætning til dette er det tydeligt, at de ikketroende unge ikke har den referenceramme. Derfor bliver deres fortolkninger meget mere åbne, forklarer Line Nybro Petersen. Som en 15-årig ikketroende pige fortalte: »Jeg tror, man netop ikke har de her klare svar på, hvad det er, der sker, så når man læser forskellige ting og ser forskellige film, så giver det en et eller andet - måske ikke noget klart svar, men sådan: ' Nå, det er sådan her, det sker', og så kan man vælge at tro på det.«

pbe@information.dk

Dét, at man bliver fascineret af de religiøse tematikker i fiktionssammenhæng, betyder ikke, at man går hen og bliver et mere religiøst menneske Line Nybro Petersen, ph. d., Københavns Universitet.

- Film som dem i ' Twilight'-serien skaber et rum for de unge, hvor de kan beskæftige sig med livets store spørgsmål - og de udfordrer deres måde at se dem selv og deres omgivelser på. Foto: Kimberley French

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

Kronik: Madskribenterne har overtaget gudernes arbejde

14. juni 2012, Information, Sektion 1, Side 14, Jan Krag Jacobsen..., 1168 ord, Id: e347ab93

Engang designede guderne menuer, der skilte de frelst fra de fortabte. I dag tager madanmeldere og smagsdommere sig af den tjans. Mekanismen er den samme: De hjælper os med at finde en gruppe at høre til.

Henter billede...

Jan Krag Jacobsen er tidligere præsident for Det Danske Gastronomiske Akademi og adjungeret professor ved Performance-Design på Roskilde Universitet

Jeg møder jævnligt mennesker, der hidser sig voldsomt op over Noma: »Kejserens nye klæder, så hellere en pølsevogn.

Og så er det i øvrigt ikke til at få et bord«, lyder det fra folk, der aldrig har besøgt den hædrede restaurant. En sociolog mente endda, at det var et fascistoidt projekt bl. a. pga. personalets brune skjorter. Der må være noget ganske særligt på spil, når nogen kan blive så provokeret.

Sagen er, at mad inkluderer og ekskluderer. Det har den altid gjort. Det er derfor, guder ofte er meget optagede af at designe menuer, som afgrænser deres menigheder fra de fortabte.

Biblens Vorherre har flere gange skiftet mening om den rette kost. Adam og Eva skulle være **vegetarer**.

Han ville vel ikke have, at de spiste de dyr, han lige havde lavet.

Noah kunne derimod spise løs af alt, der voksede, fløj, krøb eller svømmede. Der var ikke brug for spiserestriktioner. Han var jo alene i den nye, rensede verden.

Men da Guds udvalgte folk ledet af Moses og Aron slog sig ned i det hellige land, opstod omfattende og uhyre detaljerede jødiske spiseregler med skelnen mellem ren og uren føde og dermed mellem rene og urene mennesker.

Jesus' opfordring til at skrotte spisereglerne må have udfordret det jødiske samfund voldsomt: »Det er ikke, hvad der kommer ind i munden, der gør mennesket urent, men det, der kommer ud: dårlig tale med mere.« Måske var det en vigtig årsag til, at ypperstepræsterne ville skaffe sig af med ham. Arven til os er en religion uden spiseregler - og tak for det! Mild mobning Hvordan foregår in-og eksklusionen i dagens danske samfund, hvor butikkerne bugner af mad fra hele verden og alle årstider på en gang? Hvor der hele tiden optræder nye produkter og trends, og mediernes interesse for mad er gigantisk? Svaret er, at mekanismen ikke er forsvundet - den viser sig blot i nye, sofistikerede former.

De fleste danskere køber stort set den mad, de har lyst til. Og den politiske reaktion på vores valg, som man har kunnet læse i Informations diskussionsfora, ligger lige for: Der tales om en social kampplads i et undertrykkende system, hvor de rige flasher deres rigdom og dominans gennem dyr og ofte økologisk mad, og de fattige undertrykkes ved at være henvist til at overleve på en underlødige kost fyldt med sukker, fedt og fiduser.

En mild form for klassekamp med økologiske gulerødder, frilandsskyllinger og trendy restauranter som våben over for konventionelle grønsager, burkyllinger og pølsevogne.

Begrebet mobning bruges også i diskussionen. Nogle føler sig mobbede af andres spisevaner og beskylder f. eks. økospisere for at føre sig frem på en høj moralsk hest.

Kulturel kapital

Det interessante er, at denne diskussion finder sted blandt Informations højtuddannede middelklasselæsere, der formodentlig spiser, hvad de har lyst til. Begrebet 'mild mobning' antyder, at vi ikke er tilbage i 1800-tallet, hvor klasseforskellene var skarpt skårne og undertrykkelsen synlig i form af fede kapitalister og sultende, radmagre proletarer, som vi kender fra den kommunistiske propaganda. Klassekampen handlede dengang om kontrollen med produktionsmidlerne og ikke om, hvem der smører leverpostejmadder, som Thor Möger Pedersen tilsyneladende mener.

Hvordan skal vi så forstå situationen i dag, hvor man kan iagttage meget forskellige madkulturer? Sociologiske opdelinger af folk efter alder, civilstand, indkomst, uddannelse, bolig osv. slår ikke til, når man vil forudsige folks madvaner.

Der er nobelpriser gemt i at finde ud af, hvad folk spiser og hvorfor. Man kan beskrive og måske endda forstå vores individuelle valg af mad gennem sociologen Pierre Bourdieus begreber: økonomisk, kulturel og social kapital.

Kulturel kapital udgøres af viden og kunnen og dermed af formel og uformel uddannelse, nogle vil tilføje dannelse. Social kapital giver færdigheder, der skal til for at begå sig socialt og indgå i fællesskaber og netværker. De tre former for kapitaler kan komme i spil på forskellig vis. Det betyder, at man madsocialt kan finde eksempler på hvad som helst. F. eks. er stor økonomisk kapital i samspil med ringe madkulturel kapital lig med elendig fastfood eller besøg på dyre restauranter med ringe mad.

Og når en ung mand uden stor økonomisk kapital forlader en Q8-tank med 85 gram kartoffelchips til 18 kroner (212 kr./kg) og 1,5 liter cola til 31 kroner (21 kr./liter), er der ingen tvivl om, at der er tale om et dyrt og usundt måltid - for et langt mindre beløb ville han kunne lave en god og sund menu. Men for den unge mand giver købet mening. Hans sociale kapital omfatter ikke fællesskab om økologiske gulerødder, årgangsvine og Smag & Behag. Han handler ikke rationelt ernæringsog prisbevidst. Men han handler fornuftigt inden for sit sociale værdisystem i sin forberedelse til en dvd-aften med vennerne.

Mange faldgruber En danskers madkulturelle kapital kan med andre ord have meget forskelligt indhold: økologi, etnisk, nyt fransk eller nyt nordisk køkken, danske egnsretter, mors/ mormors mad, Pricernes capricer, Karolines mælkekøkken, raw food, færdigblandede salater osv.

Man kan også være ekspert på københavnske pølsevogne, bare spørg en taxachauffør.

Men hvis man drømmer om at tilhøre en bestemt madkulturel klasse, kan man hurtigt falde igennem. En sociolog erklærede f. eks. i et radiointerview, at det store nye ølsortiment virker angstprovokerende på ham. Han har sikkert råd til at købe al det øl, han lyster. Men hans manglende erfaring med nye øltyper kan devaluere hans kulturelle kapital og derved påvirke hans sociale kapital og måske isolere ham fra fællesskaber, som med fryd dyrker denne mangfoldighed. Den tid, hvor den ølkulturelle kapital bestod i at kende forskel på Hof og Grøn Tuborg, er forbi. Man kan vælge mellem at opdatere sin viden eller søge nye fællesskaber, som foragter ølsnobber. Udviklingen inden for madområdet i det moderne samfund er så intens, at det kan være et fuldtidsarbejde at følge med. Man bliver hele tiden taget i ikke at være opdateret: Hvad er makedonsk persille, og hvordan adskiller carménère sig fra petite syrah?.

Smagsdommere i hanekamp

Den aktuelle diskussion om mad, mobning, undertrykkelse og klasser kan minde om Anders Fogh Rasmussens opgør med smagsdommere i 2002. Det var dømt til at mislykkes, fordi danskerne elsker smagsdommere, som kan skabe et overblik over, hvad man kan få ud af kombinationen af mangfoldigt marked og pengepung.

Hvis en vin i Netto får en høj karakter i en avis, bliver den revet væk. Så selv om de forskellige madkulturelle klassers smagsdommere har en del at lade hinanden høre, hyldes de fortsat af deres egne disciple.

Den ophedede kamp mellem de forskellige madkulturelle kapitaler eller livsstilsgrupper udspiller sig for tiden i Informations debatforum. En vigtig grund til de stærke følelser kunne være, at vi flere gange om dagen skal tage stilling til, hvad vi putter i munden og dermed bliver tvunget til at forholde os til meget konkret til kvaliteten af vores madkulturelle kapital. Der ligger ikke det samme pres på andre områder af den kulturelle kapital: opera, fodbold, litteratur, havekunst eller selskabsdans.

kronik@information.dk

Udviklingen inden for madområdet i det moderne samfund er så intens, at det kan være et fuldtidsarbejde at følge med.

- En ophedet kamp mellem livsstilsgrupper udspiller sig for tiden på information. dk. En vigtig grund til de stærke følelser kunne være, at vi flere gange om dagen skal tage stilling til, hvad vi putter i munden og derfor er tvunget til at forholde os til kvaliteten af vores madkulturelle kapital. Foto: Dennis Lehmann

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

Barak gik ned, da Arafat blev gravet op

28. november 2012, Information, Sektion 1, Side 10, Lasse Ellegaard Korrespondent, Beirut..., 1285 ord, Id: e3892eae

De to eks-ledere, den ene levende, den anden 'genoplivet' som død, var de første, der var meget tæt på en fredsaftale mellem israelere og palæstinensere. I går krydsede de igen spor.

Henter billede...

Der er en egen morbid symbolik i det faktum, at Israels forsvarsminister Ehud Barak politisk gik ned med flaget inden for det samme døgn, som de jordiske rester af PLO-leder Yassir Arafat blev gravet op i Ramallah. De to mænd blev hinandens nederlagsramte skæbner, da deres forhandlinger i efteråret 2000 i Camp David kollapsede. De nåede meget langt, men ikke den sidste meter: Uenighed om, hvem der skulle have kontrollen over Tempelbjerget - Haram al-Sharif - i Jerusalem torpederede en aftale, der havde reddet Baraks politiske liv og formentlig ville have forlænget Arafats fysiske.

Året efter tabte Barak premierministerposten til Ariel Sharon og forlod politik. Han vendte tilbage som leder af Arbejderpartiet efter den fejlslagne Libanon-krig i 2006 og var fra 2009 forsvarsminister i Likud-ledede regeringer, de senere år som udbryder fra sit gamle parti. Og mandag aften erkendte han, at løbet var kørt, og at han næppe vil blive genvalgt, når israelerne stemmer 22. Januar. Han vil 'pleje familien'.

Den mulighed fik hans politiske banemand Yassir Arafat ikke - og som arabisk autokrat drømte han ikke om et otium, men levede stort set adskilt fra den 34 år yngre kone, Suha, og deres fælles barn i en arbejds-eufori, få kunne matche.

Efter Camp David-sammenbruddet og et forkølet genoplivningsforsøg i januar 2001 lod han aktivistlederen Marwan Barghouti udløse den anden intifada, der i 2002 resulterede i israelsk invasion på Vestbredden og isolering af Arafat i Mukata'a, hovedkvarteret i Ramallah, hvor han blev begravet efter sin død 11. november 2004. Otte år senere, nemlig

natten til i går, få timer efter at Barak havde meddelt sin exit fra politik, blev Arafat gravet op i nogle timer, hvor en arabisk obduktionslæge og forgiftningsspecialister fra Rusland, Schweiz og Frankrig udtog prøver fra hans jordiske rester.

Formålet er at undersøge, om der er spor af det radioaktive stof, polonium 210, der i juli blev konstateret i hans tøj, undertøj og den sortternede khafir, hans hovedbeklædning, der bevidst er foldet som et landkort over Palæstina (inklusive Israel). De fleste palæstinensere og nogle israelere, bl. a. den kendte dissident Uri Avnery, har aldrig været i tvivl om, at Arafat blev forgivet, da han efter kort tids sygdom døde på et hospital i Paris efter i hast at være fløjet ind fra Ramallah.

Den officielle dødsårsag blev opgivet at være 'en blod-styrning' - og se -ner 'mavepine' (gastroenteritis - infektion i mavesæk og tyndtarm) - men de franske læger kunne eller ville ikke komme en kon -kret årsag til disse lidelser nærmere, formentlig fordi de ikke kunne. Og Arafats enke, Suha, nægtede at lade Arafat obducere.

Først dette forår overgav hun Arafats personlige ejendele - ud over tøjet bl. a.

en tandbørste - til tv-stationen Al Jazeera, hvorefter et schweizisk laboratorium fandt sporene af polonium 210, der er absolut dødeligt, og som i 2006 slog den russiske Putin-modstander Alexandr Litvinenko ihjel i London.

Laboranterne i Schweiz ville ikke udtale sig om dødsårsagen på baggrund af fundene i Arafats tøj, så Suha Arafat opfordrede de franske myndigheder til at indlede en mordefterforskning, hvilket skete og resulterede i beslutningen om at undersøge hans jordiske rester.

Asketisk levevis

Men der har floreret andre teorier om dødsårsagen - en af dem er, at Arafat døde af aids - hvilket udspringer af et rygte, bl. a. kolporteret af den italienske stjernejournalist Oriano Fallaci, om, at Arafat var homofil.

Og i går var den israelske historiker og højre-zionist Barry Rubin på det britiske Sky Television med sin egen teori, som han har luftet tidligere, nemlig at Arafat døde af overarbejde og alderdom. »Han var 75, overanstrengt og overvægtig, han fik ikke motion, og han spiste konsekvent usundt«, lød det fra Rubin.

Det sidste er ikke korrekt. Arafat var ikke til junk food, men levede tvært imod asketisk og under konstant lægetilsyn ved den mindste forkølelse.

Denne korrespondent spiste middag med ham i 2002, da han var spærret inde af israelske kampvogne i Ramallah-hovedkvarteret, og lige bortset fra tidspunktet - lidt over midnat - var der intet usundt ved det måltid.

Som praktiserende muslim drak Arafat ikke alkohol og som **vegetar** var diæten den nattetide linsesuppe, grøn salat, agurk, tomat, æbler og kogte æggeblommer.

Mens han spiste rakte han på arabisk patriark-manér bidder fra sin tallerken til mig som den særlige gæst, og det var friske grøntsager, der blev serveret for mig (sammen med hans kasserede æggeblommer, der blev sat til livs med efter en hviskende ordre fra bodygarden placeret mellem os: »Spis det«). Da Ehud Barak på et tidspunkt efter Camp David-mødet briefede journalister i Jerusalem om sine mange hemmelige møder med Arafat forud for forhandlingsrunden, konkluderede han: »Der kom så intet ud af de samtaler ud over, at vi spiste en masse humus« (der som bekendt fremstilles af olivenolie og kikærter).

Hvis Arafat blev forgivet, er det langt fra sikkert, at det kan bevises - og slet ikke, hvem der i givet fald har forgivet ham. Det er kendt, at israelerne har adgang til polonium 210 - et udslip af stoffet i et laboratorium i Israel i 1957 medførte flere dødsfald af leukæmi og andre kræftformer - i lig med CIA og det russiske FSB (tidligere KGB). Det radioaktive stof er umådeligt svært at spore med mindre man bevidst søger efter det - i Litvinenkos tilfælde blev det opdaget ved en tilfældighed - og spørgsmålet er, hvem der i givet fald kan have anbragt stoffet i Arafats mad eller i hans medicin.

Lemfældig sikkerhed

Det kan næppe have været de israelske soldater, der tjekkede Arafats fødevaretransporter, der blev stoppet ved kontrolstederne omkring til Mukata'a-hovedkvarteret. Eventuelle israelske agenter kan ikke have vidst, hvilken tomat eller hvilken pille Arafat ville indtage - og da ingen af hans medarbejdere blev forgiftet, tyder alt på, at hvis han blev forgivet, måtte det være ved et inside job, altså begået af en betroet person fra PLO-lederens inderkreds. En anden mistænkelig detalje er, at da Arafat blev syg i oktober 2004, blev hans normale læge, al-Kurdi, nægtet adgang til patienten, da hans helbred forværredes.

Men hvis Arafat blev forgivet, var det ikke nogen svær opgave.

Han var yderst lemfældig med sin egen sikkerhed - omfavnede vildt fremmede mennesker og kyssede dem, og - som i denne korrespondents tilfælde - inviterede dem med til bords uden at visitere dem eller tjekke mobiltelefoner og tasker. Efter at have overlevet et flystyrt i den libyske ørken i 1992, hvor alle andre i flyet blev dræbt, stoledes han ifølge sin israelske ven, Uri Avnery på, at Allah beskyttede ham. Avnery gør i en kommentar opmærksom på, at Ariel Sharon i 2004 erklærede, at Arafat ikke havde »nogen forsikringspolice« - men historien den gang i 2002, da israelerne iværksatte ' Operation Skjoldværn' og omringede Arafats hovedkvarter, var, at USA havde nedlagt forbud mod at likvidere det palæstinensiske ikon. Det forekommer sandsynligt. Nu vil det så vise sig, om forbuddet holdt - så vidt vides vil undersøgelserne af Arafats jordiske rester tage nogle

måneder. Hvis resultatet offentliggøres på den israelske valgdag 22. januar næste år, vil Ehud Barak være ude af politik.

Endnu en ironisk pointe. Hvis man ellers har sans for den slags pointer.

lael@information.dk

Fakta: BLÅ BOG

Yassir Arafat 24. august 1929 - 11. november 2004 Var formand for den palæstinensiske befrielsesorganisation PLO.

Præsident for det palæstinensiske selvstyre og leder af det sekulære politiske parti Fatah, som han grundlagde i 1959.

Brugte en stor del af sit liv på at kæmpe mod Israel og for palæstinensisk selvstyre.

Oprindeligt var han modstander af Israels eksistens, men accepterede efter en FN-resolution i 1988 Døde på et militærhospital i Paris efter nogen tids sygdom.

Ingen kender med sikkerhed dødsårsagen.

- Illustration: Scanpix/ iBureauet

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

' Min mor hvisker mig i øret, når jeg har sex'

Gamle feministers syn på sex har ødelagt deres døtres sexliv. Bogaktuelle Charlotte Roche om feminisme, sex, bordelbesøg og en grusom ulykke, der ændrede hendes liv.

[Henter billede...](#)

I 11 år har Charlotte Roche ligget på en sort sofa tre gange om ugen og talt og talt og talt. Nogle gange har hun været i tvivl om, hvorvidt terapeuten har lyttet eller er listet ud af rummet for at se YouTubevideoer eller noget andet sjovere.

Hun har nok lyttet - hun har i hvert fald prøvet at tale Roche fra at udgive to bøger undervejs. »Det vil knække dig - og det er mig, der skal samle dig igen,« sagde terapeuten. Men Charlotte Roche var ligeglad. Hun havde nemlig en historie at fortælle.

En historie, der var større og mere makaber end nogle af alle de andre historier, som hendes liv er sammensat af. En historie, der faktisk gjorde den unge tyske tv-vært rigtig kendt, før hun selv synes, at hun havde fortjent det.

Charlotte Roches debutroman, Vådområder, udkom for fire år siden og har i dag solgt i omegnen af to millioner eksemplarer. Nogle anmeldere kaldte den genial, andre ulækker, men de fleste var enige om, at hun skrev sig ind i litteraturhistorien med sit direkte og provokerende portræt af en ung kvindes seksualitet. Dengang ville hun gerne have skrevet om ulykken, men hun kunne ikke. Ikke endnu. Der skulle gå endnu fire år, før hun havde færdiggjort Fra skødet, som nu udkommer på dansk.

Romanen handler om Elizabeth, en kvinde i starten af 30'erne, der kæmper for at være perfekt - og for ikke at gå til grunde. Hun går i terapi for at komme sig over en forfærdelig ulykke. Selvsagt den ulykke, der også forfølger Charlotte Roche.

Mandefjendsk mor

Som 23-årig skulle Roche giftes med sin kæreste i England. Hendes mor skulle køre derover i bil med sine tre sønner og den ældste søns kæreste.

Bilen endte i et harmonikasammenstød på motorvejen i Belgien, de to kvinder overlevede hårdt såret, de tre sønner på bagsædet døde. Børn og bil gik op i flammer, tabloidpressen gik amok, og Roche fik en mission.

Men mere om det senere.

Fra skødet handler nemlig også om andet end ulykken. Den handler om sex og er et direkte opgør med 1970'ernes feminister. Heriblandt Charlotte Roches egen mor. I romanen kæmper Elizabeth med sin seksualitet, der er ødelagt af hendes mandefjendske, feministiske mor.

En kamp, Roche også udkæmper i sengen.

»Jeg er opdraget på en ekstremt feministisk måde, og den dag i dag - jeg er 34 år - så hvisker min mor mig i øret, når jeg har sex. Nogle gange føler jeg mig meget frigjort, og så pludselig kommer den gamle feminist brasende ind og siger, ' det der, det er ikke tilladt, det er at være passiv i forhold til manden!'. Og så tænker jeg ' OH NO, jeg er ikke en cool kvinde',« fortæller forfatteren.

I Tyskland kritiserer de gamle intellektuelle feminister de unge kvinder for ikke at være ægte feminister, fordi de går i høje hæle, men det er en helt forkert diskussion, mener Roche.

»Problemet i vores samfund er, at kvinder bliver syge af at kigge på falske fotos af kvindekroppe, ikke at de gerne vil være sexede og gå i høje hæle« siger hun.

Berømt for en ulykke

Charlotte Roche har altså en hel del til fælles med romanens hovedperson Elizabeth. Men bogen er ikke en selvbiografi. »Det stærkeste eksempel på, hvor meget jeg faktisk har ændret, er ulykken, som jo i udgangspunktet er en sand begivenhed. Jeg har opfundet så meget, f. eks. om ulykkesstedet, hvor jeg aldrig var,« siger hun.

Folk i Tyskland kender til ulykken, fordi medierne kastede sig over den, da Charlotte Roche på det tidspunkt var en (ikke særlig kendt) tv-vært på et musikprogram. Og ulykken indeholdt alt, hvad der skal til for at tiltrække sensationslystne læsere: En lykkelig historie om et bryllup, der endte værre, end nogen kunne forestille sig.

»Jeg blev faktisk berømt for den ulykke, hvilket er meget trist,« fortæller Roche.

En af de sande hændelser i bogen, er, at et filmhold sneg sig ind på den hospitalsstue, hvor Roches forbrændte mor lå, og filmede hende.

Det er også rigtigt, at familien måtte betale sikkerhedsvagter for at holde journalister væk fra begravelsen af de tre sønner. Bogens hovedperson ønsker så brændende hævn over tabloidpressen, at hun fantaserer om at tage nogle af de ansvarlige med i døden, og Roche har da også haft sine grunde til at skrive, hvad hun og familien oplevede. Faktisk blev det til en mission: »Ud over, at jeg er en feminist, som elsker at skrive åbent om sex og gøre sex lettere for folk, så er det en stor mission for mig at prøve at forklare, hvor forfærdeligt det var for vores familie at blive voldtaget af tabloidpressen i ugerne efter ulykken. De prøvede desperat at få familie billeder af drengene, for det virker rigtig godt at have billeder af døde børn på siderne - og det var så svært at kontrollere, at ingen af alle de mennesker, der kender os og har billeder af børnene, udleverede dem. Jeg ville sådan ønske, at folk ikke købte de aviser.« Aviserne fik aldrig nogen fotos.

På bordel »Jaaa...,« Charlottes Roches mor kan godt lide Fra skødet, »men det er svært,« fortæller forfatteren. »Mine bøger er ikke skrevet til familien, så enkelt er det. Min første bog var ekstremt seksuel, og jeg kunne slet ikke lide, at nogen i familien skulle læse den: ' Her far, læs den her bog og forestil dig din datter onanere hele tiden.' Haha.« I den seneste roman tager Elizabeth (som i øvrigt kan give et blowjob, der varer over 15 sider) med sin kæreste på bordel, så de sammen kan udleve hans fantasier. Roche beskæftiger sig med prostitution i begge sine bøger, og hun er også uenig med mange ældre feminister på det område.

»I Köln, hvor jeg kommer fra, er der et otte etager højt bordel, hvor der er forfærdelige forhold. Og piger, som er blevet kidnappet fra Østeuropa.

Det synes jeg naturligvis er forfærdeligt.

Men der er også en anden side af prostitution. Veluddannede tyske kvinder, der vælger at være prostituerede. Og ja, hvorfor ikke? Nogle får psykiske mén, men der er også nogen - jeg kender flere - der bare gør det. Og som selv vælger, hvilken mand de vil have med ind på deres rum. Det kan jeg godt leve med,« fortæller Roche.

Hun understreger, at Elizabeth i øvrigt gør masser af ting, som ikke er feministiske.

»Jeg gad bare ikke skrive en bog om en feministisk heltinde. Vi kan alle komme i situationer, hvor vi føler os som en dum 1950' er-husmor en gang imellem - min bedstemor er i mig, min mor er i mig, og jeg prøver at få det bedste ud af de to,« siger Roche.

Har Roche selv betalt for sex? »Jeg kan sige så meget som, at jeg har lavet rigtig meget research.

Og jeg elsker at være på bordeller.

Da jeg var teenager, syntes jeg, det lød nemt og sjovt at være prostitueret, fordi jeg havde læst om det i en ungdomsbog.« Apropos: For et par år siden diskuterede tyskerne atomkraft. Den daværende forbundspræsident Christian Wulff skulle beslutte, om atomkraftværkernes liv skulle forlænges, og Roche gik på gaden sammen med mange andre demonstranter, der var imod atomkraft, men så fik hun en idé. Hun tilbød Wulff sex, hvis han undlod at skrive under på den kontroversielle lov.

»Som jeg sagde før, så ville jeg jo alligevel være prostitueret som ung... Ældre mennesker synes, det var frastødende, men de unge synes, at det var så sjovt. Faktisk synes de konservative heller ikke, at det var sjovt, mens venstrefløjen synes, at det var hylende morsomt. Han reagerede i øvrigt ikke. Det blev jeg lidt fornærmet over,« siger hun med et stort smil.

Tror ikke på monogami

I Fra skødet kæmper Elizabeth med tanken om at skulle have sex med den samme mand - altid.

»Jo ældre jeg bliver, desto mindre tror jeg på monogami,« fortæller Roche.

I bogen joker hun med, hvordan et par forsøger at komme uden om monogami ved at dyrke sex med andre, sammen.

»Par bliver nødt til at være kreative.

Jeg tror ikke, at det nytter at blive for dogmatisk i et parforhold og fortælle hinanden, at 'vi vil aldrig være hinanden utro, vi vil aldrig forelske os i andre'. Hvis man siger sådan, så vil det ske en dag. Man vil eksplodere rent seksuelt, forelske sig og stikke af. Nej, jeg tror på: 'Jeg elsker dig, jeg vil gerne blive sammen med dig, vi har et hjem og et barn, men du er et seksuelt væsen, og du må gøre, hvad du vil, men lad være med at såre mig ved at fortælle mig det',« siger Roche.

Hendes forældre blev skilt, da hun var fem år, og det i sig selv er grund nok for hende til at gå i terapi i dag.

Terapi har nemlig hjulpet Charlotte Roche gennem stort og småt. Hun er overbevist om, at følger man altid sin mavefornemmelse, vil man lave rigtig mange fejl - og det gælder både i forhold til ægteskab og til opdragelse.

Det har hun erfaret på egen krop, også i forhold til datteren Polly.

»Hvis ens barn er bange for et monster under sengen, så er ens intuitive reaktion, at sige 'nej nej, der findes ingen monstre, dem skal du ikke være bange for'. Men det kan resultere i, at man vil efterlade barnet alene med sin skræk for altid, fordi man ikke tog det alvorligt. Og barnet vil ikke kunne lide at sige det, næste gang det er bange,« forklarer hun.

Et lille grønt bogcover på indersiden af Roches håndled med ordene: Tiere Essen af Jonathan Safran Foer, vidner om, at forfatteren også har en thing for faglitteratur - med en dimension af selvhjælp.

»Se, de små prikker i bogstaverne er dyreprikker,« siger Roche og stryger fingeren over det farvede kød.

»Jeg er vild med den slags bøger.

Foer gjorde mig stærk,« fortæller hun.

Efter at have læst bogen var hun **vegetar** i to år, og nu prøver hun kun at spise »godt« kød.

Charlotte Roches egne bøger er blevet kaldt mange ting - en af dem er porno.

»Jeg tænker ikke selv i kategorier, men ja, det er pornografisk litteratur.

For hvad er porno? At zoome ind? Mine bøger er ikke kun pornogra-fiske i en seksuel betydning, men også i en psykologisk.« Som et lille insekt, fortæller Roche, bevæger hun sig hen over kroppene - udvendigt og indvendigt.

mask@information.dk

Par bliver nødt til at være kreative.

Jeg tror ikke, at det nytter at blive for dogmatisk i et parforhold og fortælle hinanden, at 'vi vil aldrig være hinanden utro, vi vil aldrig forelske os i andre'. Hvis man siger sådan, så vil det ske en dag.

Fakta: BLÅ BOG

Charlotte Roche Født 1978 i High Wycombe i England. Har boet i Tyskland, fra hun var 1 år.

Hun var i flere år tv-vært på den tyske musikkanal Viva.

Hun debuterede med 'Vådområder' i 2008.

'Fra skødet' udkom i Tyskland sidste år og udkommer på dansk den 28. september på forlaget Rosinante.

I dag er hun ud over forfatter vært på sit eget talkshow om kultur: Roche und Böhmermann.

- Charlotte Roches krop er mærket af hendes fortid som tv-vært på et musikprogram. På hendes venstre overarm findes en tatovering med et 'BG' inde i en cirkel. 'BG' står for Bloodhound Gang, et amerikansk rockband, som Roche engang interviewede. Bandet og den unge tv-vært udfordrede hinanden til at få lavet tatoveringer af logoer - den tv-station, Roche arbejdede for, og bandets eget - og de skiftedes til at få lavet tatoveringer. I dag er logoet omkranset af blomster, for Charlotte Roche ville have en tatovering, hun ville kunne lide som gammel. 'Og hvad kan gamle damer lide? Blomster!,' forklarer hun. Foto: Tine Sletting

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.